

[ΑΙΧΜΕΣ]

Αγοράζοντας χρόνο

ΟΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ του δεύτερου γύρου αντιστάθμισαν σε ένα βαθμό εκείνες του πρώτου για το ΠΑΣΟΚ. Η παρτίδα σώθηκε, υπό την έννοια ότι δεν επήλθε η διαφαινόμενη μετά τον πρώτο γύρο καταστροφή. Στο ΠΑΣΟΚ έχουν λόγους να αισθάνονται ανακούφιση για τη διαμόρφωση του τελικού αποτελέσματος, αλλά όχι και δικαίωση για τις αρχικές εξωπραγματικές εκτιμήσεις και ερμηνείες του αποτελέσματος του πρώτου γύρου.

Η επόμενη μέρα των τοπικών εκλογών κρύβει μια παγίδα για το ΠΑΣΟΚ: Να επικρατήσει το δόγμα «όλα είναι κα-

Του **Αλέξη Καλοκαιρινού**

λώς καμωμένα». Και όχι μόνο όσοι πρεσβεύουν το δόγμα αυτό να επαναπαυθούν, αλλά και όσοι από τους «ανθρώπους του προέδρου» δέχθηκαν κριτική για τους χειρισμούς τους

να θεωρήσουν ότι ήρθε η ώρα για ξεκαθάρισμα λογαριασμών με εκείνους που τους αμφισβήτησαν.

Η στιγμή είναι κατάλληλη για τον αρχηγό του ΠΑΣΟΚ να δείξει έμπρακτα ότι αντιλαμβάνεται πού ακριβώς τοποθετείται η «νέα αφετηρία» που, όπως διακηρύσσει, σηματοδότησε το αποτέλεσμα των τοπικών εκλογών. Ο κ. Παπανδρέου, παρά την εμμονή του στη διαπίστωση «αλλαγής σκηνικού», έδωσε σημάδια αυτής της αντίληψης στην προχθεσινή του δήλωση αναγγέλλοντας πολιτικές πρωτοβουλίες, αρχής γενομένης από το μέτωπο της Παιδείας.

Βέβαια, την περασμένη Παρασκευή, υπό το κράτος πανικού, το ΠΑΣΟΚ είχε ήδη ζητήσει και επιτύχει την αναβολή της συζήτησης του άρθρου 16. Η δικαιολογία που προβλήθηκε («ανάγκη αποφόρτισης της κοινωνικής έντασης») είναι ανάρμοστη για ένα κόμμα αξιωματικής αντιπολίτευσης. Η αντιπολίτευση στη δημοκρατία δεν έχει ως αποστολή την περιφρούρηση της κοινωνικής γαλήνης, και το ΠΑΣΟΚ δεν έχει προφανή λόγο να υπακούει στις ιδιοτελείς κυβερνητικές παραινήσεις για «αποφυγή της πόλωσης και της οξύτητας».

Στην πραγματικότητα το ΠΑΣΟΚ αγόρασε χρόνο, με αντάλλαγμα τον απεγκλωβισμό της Ν.Δ. από έναν επικείμενο πανεκπαιδευτικό κλοιό. Και γίνεται εμφανές ότι χρειάζεται επείγοντως να σχηματίσει έναν ενιαίο κορμό θέσεων, ώστε στο εξής να μην αναζητεί άλλοθι που μειώνουν τη θεσμική του υπόσταση και αδικούν την ιστορία του. Σε διαφορετική περίπτωση, θα μένει στάσιμος στη «νέα αφετηρία», καλλιεργώντας αυταπάτες για εσωτερική κατανάλωση, ξοδεύοντας μια πίστωση χρόνου που δεν δίδεται ποτέ χωρίς να συσσωρεύονται πρόσθετα βάρη.